HÄMEENLINNAN RYHMÄPUUTARHA RY

JATKOHISTORIIKKI
1956—1971

HÄMEENLINNAN RYHMÄPUUTARHA R.Y.

Jatkohistoriikki 1956–1971

KIRJOITTANUT
A. AIJAL UPPALA

KUSTANTAJA: HÄMEENLINNAN RYHMÄPUUTARHA R.Y.

Johdantosana

Hämeenlinnan ryhmäpuutarha r.y. julkaisi 25-vuotisjuhlaansa 1956 toimintansa siihenastisen kuvauksen*). Kun sama toiminta on sen jälkeen jatkunut 15 vuotta, on katsottu aiheelliseksi julkaista näitten vuosien (1956—1971) jatkohistoriikki. Se liittyy välittömästi ryhmäpuutarhan 25-vuotishistoriikkiin, joten ne yhdessä muodostavat kuvauksen yhdistyksen 40-vuotistoiminnasta. Laajempi alkuajan historiikki kehystää myös yhdistyksen viimeaikaistakin toimintaa, joka sentähden voidaan esittää lyhyemmin. Nyt ilmestyvä jatko tähdentääkin vain ko. ajanjaksona suoritetun toiminnan erikoispiirteitä.

Kaiken toiminnan menestyksekäs jatkuvuus edellyttää aina samaa harrastusta ja uskollisuutta eli samaa henkeä kuin perustajilla ja toiminnan jatkajilla on ollut. Kun Hämeenlinnan ryhmäpuutarha on aivan entisellä tavalla ja täysitehoisesti toiminut 40 vuotta, todistaa se, että sama palstapuutarhatoiminnan harrastus ja yhteistoimintaan tarvittava uskollinen alttius on jatkunut. Voin sen alusta asti mukana olleena mielihyvin vahvistaa. Tämä uskollisuus sisältää lupauksen myös päiviin tuleviin.

A. Aijal Uppala

---

*) A. Aijal Uppala, Hämeenlinnan ryhmäpuutarha r.y. 1931—1956, Hämeenlinna 1956, sivuja 56, kuvitettu. Sitä on vieläkin yhdistyksen piiristä saatavana.

Sisällys:

Johdantosana 3
Hämeenlinnan ryhmäpuutarhan toiminta jatkuu 5
Jatkotoiminnan lähtökohta vuonna 1956 5
Viljelijät 5
Yhdistyksen talous 7
Suoritettuja tehtäviä 8
Meihin on tutustuttu ja meitä on neuvottu 10
Alueemme käytön jatkuvuus 10
Ryhmäpuutarhan toimihenkilöt 12
Hoitokunnan jäsenet 1956—1971 13
Jäsenet 1971 14
Ryhmäpuutarhapalstalla 15
40-vuotisjuhlan selostus 17
Oma puutarhapalsta 20

Hämeenlinnan ryhmäpuutarhan toiminta jatkuu 1956—1971

Jatkotoiminnan lähtökohta vuonna 1956

Hämeenlinnan ryhmäpuutarha on perustettu toukokuun 14 päivänä 1931 ja se pääsi heti sitä seuranneena kesänä toteuttamaan palstaviljelystoimintaa. Se oli siis vuonna 1956 toiminut 25 vuotta. Ryhmäpuutarha oli vuonna 1945 siirtynyt Kaurialan puutarhatonteilta Punaportille — nykyisen Poltinahon yhteiskoulun ja urheilukentän naapuruuteen. Alueen laajuus oli noin 1,7 ha. Se oli 1956 täysin kunnostettu. Yli puolen kilometrin pituinen aitakin oli 1953 valmistunut. Portit oli lukoilla turvattu. Vesijohto kaksine altaineen toimi. Vuonna 1955 oli vanhan ikkunattoman kalustovajan sijaan pystytetty nykyinen Keskusmaja kaksine osastoineen ja riittävine suojakatoksineen. Kaikki oli hyvin. Toiminta jatkui, kuten aina, täysitehoisena.

Viljelijät

Sama viljelijätoiminta on vuodesta vuoteen jatkunut eivätkä vuosittain vapautuvat palstat ole riittäneet kaikille viljelyhaluisille.

Palstojen suuruus on suurimmaksi osaksi 1—2 aaria, harva poikkeus. Hattelmalantien ja Kauratien levitys sekä Poltinahon yhteiskoulun pihamaata varten tarvittu nurkkaus ovat viime vuosina supistaneet yhdistyksen käyttöön annettua aluetta, joten se nyt on noin 1,3 ha. Kun tämän johdosta on pyritty osaksi pienentämään palstojen suuruutta, on alueen pienentyessä viljelijöitten lukumäärä noussut.

Viljelijöitä oli vuonna 1956 — 84 perhekuntaa
vuonna 1961 — 90 perhekuntaa
vuonna 1966 — 94 perhekuntaa
vuonna 1970 — 97 perhekuntaa

Jos tarkastelemme viljelijöitten pysyväisyyttä ryhmäpuutarhan toiminnassa, saamme viimeisen tilaston (1970) mukaan eteemme seuraavanlaisen näkymän:

40—36 vuotta toiminut	5 perhekuntaa		
35—30 vuotta toiminut	5 perhekuntaa		
29—21 vuotta toiminut	5 perhekuntaa		
20 vuotta toiminut	10 perhekuntaa		
19—10 vuotta toiminut	13 perhekuntaa		
40—10 vuotta toiminut	38 perhekuntaa	eli	39 %
9—5 vuotta toiminut	29 perhekuntaa	eli	30 %
4—1 vuotta toiminut	30 perhekuntaa	eli	31 %
Viljelijöitä yhteensä	97 perhekuntaa	eli	100 %

Tämä tilasto kertoo meille, että samalla kun viljelijät kauan pysyvät viljelijöinä, kuten hämäläiset »eivät suotta siirry auraltaan», on kuitenkin viljelijävaihtokin koko runsas. Molemmat ilmiöt ovat ilahduttavia. Yhdistyksellä on lujana runkona vanhempien viljelijöiden runsas määrä ja kuitenkin jäsenet sekä vaihtelevat että nuortuvat. Nämä vaihtelut ovat olleet pelkästään myönteisiä ja niin on yhdistyksen toiminta voinut saman harrastuksen ja uurastuksen merkeissä tasaisesti jatkua. Vaikkakin lähes 100-määräinen viljelijäjoukko on jo iältään ja muutenkin koostunut erilaisista yksilöistä, on jatkuva yhteinen toiminta luonut heistä yhteismielisen, jopa sydämellisen yhteisön.

Eräs jo vanha naisviljelijä oli ajallisen kuoleman kautta menettänyt puolisonsa, joka oli aina syksyisin suorittanut palstan kääntämisen. Koetin helpottaa sellaista mahdollista ratkaisua, että leski ei enää jaksaisi hoitaa viljelystehtäviä, ja sanoin hänelle: Mitenkäs nyt käy palstan hoitamisen? Nopeasti sain tällaisen vastauksen: »Niin kauan kuin nokka pystyssä pysyy, viljelen tätä palstaa. Siinä minulla aina on päämäärä.» Niin hän myös teki. Hänen vastauksensa ilmaisi terävästi monen muunkin viljelijän harrastuksen erään peruskohdan: Tässä suojatussa ja jatkuvassa palstaviljelytoiminnassa on kaupunkioloissa asuvilla, oma tuottava maapaikka, joka on heille todella viihdyttävä ja vaivatkin palkitseva jokapäiväisen elämän luonnollinen kohde. Tämä on yleinen kokemus.

Jos yrittäisimme todeta, miten yhdistyksemme viljelijät olisi väestöryhmittäin sijoitettava, ei tehtävä olisi aivan yksinkertainen. Luonnollisesti kuuluvat heihin sellaiset kansalaispiirit, joilla ei ole omaa kesämökkiä viljelymahdollisuuksineen ja jotka itse haluavat viljellä kotitalouden perusravintotuotteita. Yhtenä perusteena voi olla sinänsä puutarhaviljelyharrastus. Yleensä vuokralaiset haluavat omaa puutarhapalstaa. Maalta kaupunkiin muuttaneet tuntevat olevansa vielä halukkaasti tur-

peessa kiinni. On omakotitalon omistajia, joitten tonttialue on viljelykseen vähemmin sopiva tai se halutaan pitää varsinaisesti vain puistona. Oman ryhmänsä muodostavat eri ammatteja edustaneiden puolisoiden lesket. Joka tapauksessa tarjoaa ryhmäpuutarhamuoto heikkovaraisimmallekin mahdollisuuden omaan puutarhaviljelyyn kaupunkioloissa. Sellaisia on joukossa mukana, vaikka varallisuusrajoja on vaikeata tarkasti määrätä. Kaikki ovat työtätekeviä, joiden kädet tuntevat kotoiseksi työvälineeksi lapion, tarikon, kuokan, käytäväraudan yms.

Palstojen kunto on yleensä ollut hyvä ja tyydyttävä. Yhdistys ei ole määrännyt tai ohjannut palstojen viljelytapaa. Viljelijät ovat itse sarkaojien, käytävien ja ilmansuuntien mukaan järjestäneet harvat omenapuunsa ja marjapensaansa naapureita huomioonottavaan järjestykseen.

Vuosikokousten tai muiden tilaisuuksien yhteydessä on saatu kuulla hortonomien ja Lepaan lehtorien luentoja palstaviljelyyn kuuluvista kysymyksistä, on saatu nähdä dia-kuvia ja järjestetty haastatteluohjelmia. Tämän kauden luennoitsijat mainitsemme: lehtori L. Simberg (1956), lehtori Annikki Kukkonen (1959), lehtori Antero Pankakoski (1960), hortonomi Antti Olsonen (1961), Axel Blomfelt (elokuva 1962), hortonomi Jaakko Wegelius (1953, 1971), hortonomi Aimo Janhunen (1964, 1966, 1970), puutarhateknikko Toivo Jokela (1965), lehtori Reino Mäkelä (1967).

Erityisen hyvin hoidetuista palstoista on näiden 15 vuoden kuluessa jaettu 20 viljelijälle kehotuspalkinnot.

Vuonna 1964 siirtyi vanha viljelijä Otto Laakso oman talotontin viljelijäksi. Hän oli tullut yhdistyksemme jäseneksi 1933 ja oli vuodesta 1936 asti yhtäjaksoisesti kuulunut sen hoitokuntaan ja jatkuvasti koko ajan toiminut yhteisen toiminnan hyväksi erilaisissa tehtävissä. Hänet kutsuttiin 1965 yhdistyksemme kunniajäseneksi.

Historiikin lopussa on luettelo hoitokunnan jäsenistä sekä kaikista viljelijäjäsenistä ennen vuoden 1971 kesäkauden alkamista.

Yhdistyksen talous

Ryhmäpuutarhan talous perustuu palstojen vuokran määrään. Palstojen luku on edellä mainittujen aluemuutoksen yhteydessä vastaavasti muuttunut. Aarivuokra on vähitellen noussut 3 nmk:sta 5 mk:aan. Yhteinen virallinen toiminta vaatii aina kuluja ja niistä on alueen vuokra kaupungille ollut noin 33 % (1970).

Toiminnan menot ovat olleet tasamarkoissa (nmk):

Vuonna 1961	562 mk
Vuonna 1965	624 mk
Vuonna 1970	758 mk

Palstavuokran ollessa mainitunlainen on menot myös pidetty pieninä. Siten on vuoden 1970 lopussa säästöä ollut n. 2.500 mk. Yhdistyksen talous on aina ollut tällä tavalla vakavarainen. Kaikki toimihenkilöiden työt on tehty korvauksetta, vain rahastonhoitajalle on maksettu pieni työpalkkio. Yhdistys on saanut yhtä ja toista luontaisetua kaupungilta. Palaamme tähän tukeen vielä. Vuonna 1956 julkaistu ryhmäpuutarhamme historiikki 1931—1956 tuli jonkin verran maksamaan ja siihen saatiin kolmelta täällä toimivalta rahalaitokselta yhteensä 30.000 vmk. Muuten ei ole muualta rahalahjoituksia pyydettykään.

Suoritettuja tehtäviä

Jatkuvasti on joka vuosi kesäkuun alkupuoliskolla pidetty ryhmäpuutarhan kevättalkoot. Osanotto on aina ollut niin runsas, että osanottajamäärä on ylittänyt viljelijäin lukumäärän. Kaikki haluavat olla mukana, kun yhteinen toiminta-alue kunnostetaan talven ja alkukevään jälkeen. Käytävät kunnostetaan, aita korjataan, samoin tarvittaessa

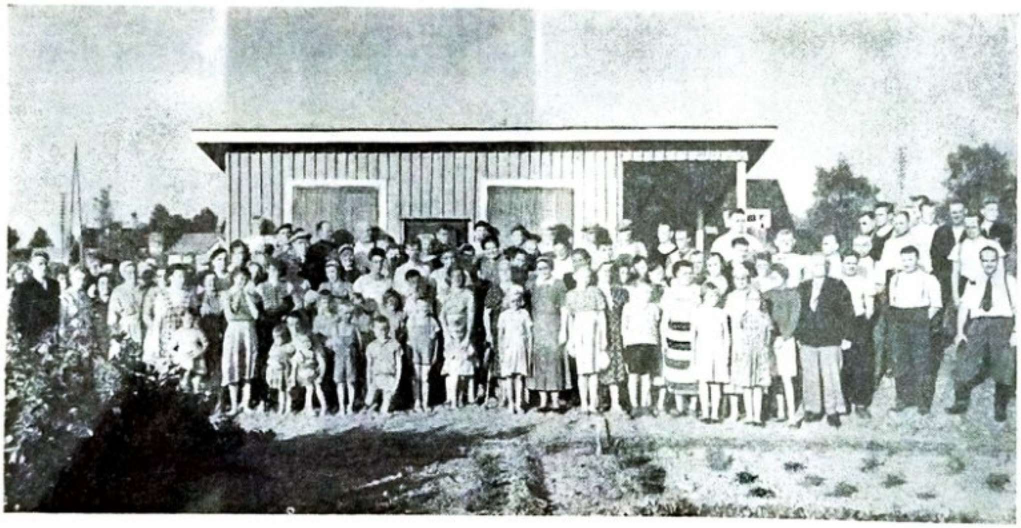

Talkooväkeä 1956 — läsnä noin 120 % palstaviljelijäin luvusta.

portit tai tehdään uudet. Alueen ulkopuolinen piennar niitetään, tunkio siirretään kaatopaikalle. Keskusmaja, vesialtaat siivotaan jne. Naiset huolehtivat kahvituksesta. Hyvä yhteishenki ja yhteistoimi ovat yhdistyksemme jatkuva perinne.

Vuonna 1956 vietettiin Raatihuoneella yhdistyksemme 25-vuotisjuhlaa. Siihen ilmestyi jo mainittu toimintamme siihenastinen historiikki.

Yhdistyksemme puheenjohtajalle annettiin (Suomen) Puutarhaviljelijäin-liiton hopeinen ansiomerkki. Täten puutarhurikunta arvosti Hämeenlinnan ryhmäpuutarhan toimintaa, kun se tarjoaa ja edistää puutarhaviljelyä vaatimattomimpienkin kansalaispiirien keskuudessa.

Vuonna 1957 istutettiin alueemme pääkäytävien reunapenkkeihin punaiset ja valkoiset floxitaimet, jotka kaupunginpuutarhuri Erkki Saarinen oli meille kasvattanut. Aina kesän loppupuolella on tämä kukkaloisto kaunistanut aluettamme. Samoin alakasvullisuutena keväällä helmihyasinttien tervehdykset talven jälkeen.

Vuonna 1958 kaivatutti kaupunki Kauratien ja alueemme väliin leveän pääojan, minkä johdosta tien puolella ollut aita siirrettiin alueemme puolelle.

Vuonna 1959 jouduimme luovuttamaan muutamien metrien levyisen kaistan Hattelmalantien määrätyn leveyden saavuttamiseksi. Aita uusittiin sen mukaisesti.

Talkootyön päätyttyä ryhmä kahvitarjoulun virkistystä nauttimassa 1971.

Seuraavina vuosina suoritettiin vain tavallisia korjauksia ja huoltotehtäviä.

Vuonna 1968 tarvittiin Kauratien levitykseen viljelyalueesta lisää maata noin 4 aarin verran ja Poltinahon yhteiskoulun pihamaata varten kaupunki tarvitsi alueestamme 16 aarin nurkka-osuuden. Siirtolaisiksi joutuneille viljelijöille voitiin varata palstat omalta alueelta.

Saman vuoden syksyllä oli näistä syistä ulkohuone siirrettävä luovutettavalta alueelta muuanne. Samalla rakennutettiin uusi sellainen.

Vuonna 1969 täytyi vihdoin ryhtyä hankkimaan ja pystyttämään uusi aita koko alueen ympärille (yli 1/2 km). Jatkuvasti korjausta vaatinut vanha aita oli valmistunut 1946—1953. Uuden aidan hankkimista vaikeutti alueen käyttöoikeuden epävarmuus, johon asiantilaan kohta erikseen tulemme. Ehdotimme vihdoin — asian useampivuotisen käsittelyn jälkeen —, että kaupunki lahjoittaisi ryhmäpuutarhalle aitatolpat ja galvanoidun piikkilangan. Me lupasimme sitten suorittaa koko työn. Näin sovittiin ja päätettiin — mukavasti, kuten niin monesti ennenkin. Uusi aita pystytettiin talkootyönä kesäkauden päättyessä. Kaikki viljelijät osallistuivat lauantaina yksiin talkoisiin ja kahden viikon kuluttua vain miehet toisiin talkoisiin. Kummallakin kerralla tehtiin työtä 6 tuntia. Vahva voileipäkahvitus kuului asiaan. Näin oli uusi näyttävä aita pystytetty ja seuraavan vuoden talkoissa valmistettiin uusi pääportti. Näissä tehtävissä ilmeni osaksi nuortunein voimin entisen tapainen harrastus, alttius, ja uskollisuus!

Keväällä 1969 oli ryhmäpuutarhamme kutsuttu osallistumaan omalla valokuvaosastolla Hämeenlinnan puutarhaseuran 50-vuotisnäyttelyyn. Suurennetuin värikuvin ja mustavalkoisin kuvin esitimme alueemme näkymiä ja viljelijäjoukkoa.

Meihin on tutustuttu ja meitä on neuvottu

Silloinen rakennustoimiston kansliapäällikkö Tapani Jatkola kävi tutustumassa alueeseemme 1957. Oli kyseessä vuokrasopimuksen uusiminen. Käynti oli varsin myönteinen ja silloin saatiin aikaan 10-vuotisvuokrasopimus. Alueemme oli otettu myös uuteen asemakaavaan puutarha-alueena.

Suomen siirtolapuutarhaliiton puheenjohtaja Antero Nevaja kävi alueellamme kesällä 1958 — Kantolan siirtolapuutarhayhdistyksen 25-vuotisjuhlien lomassa. Hän piti juuri ryhmäpuutarhamuotoa erittäin sopivana puutarhaviljelytoimintana kaupungeissa ja taajamissa.

Vuonna 1963 tutustui silloinen kaupunginjohtaja Väinö J. Leino toiminta-alueeseemme. Tuskin hän oli astunut portista sisälle ja vilkaissut viljeltyjä palstoja, hän sanoi: »Tämähän on tornitalojen pihamaata». Hän valitsi itse kauempaakin havaintojensa kohteet. Voimme tässä todeta, että yksin Parolantien taloista oli 1971 viljelijöitä noin 33 % koko määrästä.

Kaupunginpuutarhuri Erkki Saarinen oli toimiaikanaan aina valmis tarvittaessa tulemaan alueellemme neuvottelemaan toiminnan kysymyksistä. Saimme asiantuntijan ohjausta paikan päällä.

Hoitokunta 1971. Istumassa vas.: Olavi Lehtinen, Viljo Rauta, A. A. Uppala, Aarre Pöllänen. Seisomassa vas.: Raimo Teräväinen, Aatos Karvonen, Lasse Lainesalo.

Alueemme käytön jatkuvuus

Kun vuonna 1957 aikaansaadun 10-vuotisen vuokrasopimuksen määräaika alkoi lähetä, ryhtyi kaupunki neuvottelemaan alueen kohtalosta. Onhan Punaportin ja Poltinahon seutu liittynyt kaupungin keskustan äärialueeksi. Tarkoituksena oli lopettaa vuokrasopimus ja siirtää ryhmäpuutarha syrjemmälle. Neuvottelut aloitettiin jo 1965. Oli siis hyvää aikaa asian hoitamiseksi. Uudeksi alueeksi tarjottiin maa-aluetta Ahveniston takaa tai Ojoisten kaupunginosan suurta puistoaluetta. Yhdistyksen kokemuksen mukaan ryhmäpuutarhaa ei pitäisi sijoittaa uuden kaupunginosan keskelle. Sekä tämä paikka että Ahveniston takana oleva seutu olivat monille varsin kaukaisia. Vain pienellä osalla viljelijöitä on moottoriajoneuvoja. Monet toimivat jalkaisin.

Suoritimme 1967 jäsenten keskeisen tiedustelun yleensä viljelyalueen muuttamisesta — riippumatta mahdollisen uuden alueen sijainnista. Tulos oli seuraavanlainen:

Muuttoon olisi sopeutunut	23 jäsentä	—	24,5 %
Uudelle alueelle ei olisi lähtenyt	70 jäsentä	—	74,5 %
Neuvoton	1 jäsen	—	1,0 %
	94 jäsentä	—	100,0 %

On myös huomioonotettava, että viljelijöistä oli 80 % Punaportin alueen lähistöltä, johon luettiin myös Parolantie ja muu Kauriala, ja kauempana asui 20 %.

Neuvottelujen tuloksena oli, että kaupunki ei tehnyt uutta määräaikaista vuokrasopimusta ja että ryhmäpuutarha sai käyttää entistä aluettaan edelleen — toistaiseksi. Näin on saatu jatkuvasti toimia entiseen tapaan tähän asti ja toivotaan edelleen.

Nykyaikana kokonaan uuden alueen järjestäminen täyteen kuntoon käytävineen, keskusmajoineen, vesijohtoineen, aitoineen jne. vaatii suuria kustannuksia. Silti on ainakin tähän asti saatu kokea, että ryhmäpuutarhatoiminta on ollut kaupungissamme erittäin suosittu ja se on jo 40 vuoden aikana tarjonnut tällaista terveellistä huoltoa viime aikoina noin 100 perheyksikölle.

Hämeenlinnan kaupunki on jatkuvasti suurentunut. Se saa uusia asumalähiöitä ja nekin suurenevat. Voitaisiin vakavasti harkita sitä, tarvittaisiinko täällä useampia ryhmäpuutarha-alueita, kun yksi alue olosuhteiden mukaisesti palvelee varsinaisesti sen lähistöllä asuvia.

Joka tapauksessa on Hämeenlinnan ryhmäpuutarhan 40-vuotinen täysivoimainen toiminta todistus siitä, että tällaista toimintamahdollisuutta on tarvittu ja vielä tarvitaan.

Ryhmäpuutarhan toimihenkilöt

Yhdistyksen hallituksena on hoitokunta, johon kuuluu 7 jäsentä. Sen jäseniksi on valittu tunnollisia ja toimekkaita viljelijöitä. Kaikki hoitokunnan jäsenet ovat halukkaasti ja täydellä alttiudella suorittaneet heille kuuluneet tehtävät samoinkuin tarvitut erikoistyöt. Yhdistyksemme ei ole ottanut ohjelmaansa muita viihdytyskeinoja kuin itse palstaviljelyn. Yhteisissä työsuorituksissa, talkoissa, on tarvittu virvoitus- ja kahvituspalvelua. Sitä varten on valittu kokoonkutsuja ja hän on koonnut avukseen tarvittavan henkilökunnan. Näin on tämäkin tehtävä luistanut kuin itsestään, kuten kaikki muukin yhteistoiminta.

HOITOKUNNAN JÄSENET 1956—1971.

Puheenjohtaja:

A. A. Uppala 1934—*)

Varapuheenjohtajat:

Pentti Keltomäki 1952—1961 (†)
Axel Blomfelt 1962—1964
Aarre Pöllänen 1965—1966
Viljo Rauta 1967—

Kirjurit:

Otto Laakso 1936—1964
Axel Blomfelt 1965—1966
Aarre Pöllänen 1967—

Rahastonhoitajat:

Valtter Saarinen 1952—1966
Axel Blomfelt 1967—1969
Raimo Teräväinen 1970—

Muut jäsenet:

Pentti Keltomäki 1949—(1952—1961)
Niilo Jokinen 1950—1963
Tauno Pynnönen 1952—1957 (†)
Unto Muona 1954—1969
Viljo Rauta 1958—(1967—)
Aarre Pöllänen 1964—(1965—)
Olavi Mattila 1965
Aatos Karvonen 1966—
Lasse Lainesalo 1967—
Olavi Lehtinen 1970—

Taloustoimintaryhmän kokoonkutsujat:

Laila Sarvala 1956
Iida Rajala 1957
Naimi Westman 1958
Rahastonhoitaja 1959—1961
Rauha Aaltonen 1962—1965
Martta Heinonen 1966—1968
Aune Rauta 1969—

Hoitokunta siis 1971

A. A. Uppala pj.
Viljo Rauta vpj.
Aarre Pöllänen kirj.
Raimo Teräväinen rah. hoit.
Aatos Karvonen
Lasse Lainesalo
Olavi Lehtinen

*

Aune Rauta taloustoimik. kok. kuts.

---

*) Perustamisvaiheessa oli kirjurin tehtävä tärkein. Sentähden A. A. Uppala ensin hoiti sitä tehtävää 1931—1933.

HÄMEENLINNAN RYHMÄPUUTARHA RY:N JÄSENET 1971

(Liittymisvuosi esim. 1960 on merkitty: 60—)

Kun yhdistys on perustettu toukokuun 14 päivänä 1931, on tähän luetteloon otettu vain ne jäsenet, jotka ovat viljelleet palstaa kesäkauden 1970 ja ovat jatkaneet tätä toimintaansa myös sitä seuraavana kesänä. Sulkumerkeissä on viljelijän tai hänen puolisonsa vanhempien jäsenyyden alkuvuosi.

Aalto Pekka .... 59—
Aarimo Asko .... 66—
Elo Tyyne .... 66—
Etelä-aho Aapo .... 70—
Gråsten Jouko .... 66—
Haapamäki Kalevi .... (47—) 63—
Heikkilä Eino .... 69—
Heikkonen Maria .... 64—
Helin Helmi .... 67—
Hellgren Onni .... 51—
Helovuori Anneli ...... (38—) 70—
Holmala Hilkka .... 54—
Holmberg Elli .... 45—
Honkanen Aira .... 69—
Hämäläinen Paavo .... 68—
Ilonen Kalle .... 63—
Jokinen Pekka .... (35—) 64—
Kahila Esko .... 51—
Kangasniemi Anna .... 36—
Kannisto Eero .... 69—
Kannisto Väinö .... 68—
Karvonen Aatos .... 65—
Kauko-aho Kalevi .... 66—
Kauranen Lyyli .... 51—
Keltomäki Kaisa .... 46—
Kreander Kaarlo .... 61—
Lahti Risto .... 66—
Laine Aarne .... 65—
Lainesalo Lasse .... 62—
Lainesalo Lenni ...... (35—) 70—
Lehtinen Olavi .... 54—
Lehto Elli .... 32—
Lehto Taimi .... 66—
Lehtonen Aarne .... 36—
Leino Nikodemus .... 47—
Leppäkynnäs Hilja .... 63—
Leppänen Helvi .... 69—
Lilja Kaarlo .... 55—
Lindberg Eino .... 65—
Linha Hilja .... 65—
Liski Einari .... 59—
Lundan Laina .... 69—
Martin Anna-Liisa .... 69—
Mettälä Rauha .... 64—
Moilanen Marjatta .... 65—
Muona Unto .... 50—
Mäenpää Renne .... 58—
Mäkelä Lempi .... 61—
Mäki Veikko .... 51—
Mäkinen Sylvi .... 69—
Niinistö Rauno .... 70—
Niittunen Reino .... 51—
Nurmela Hellin .... 39—
Ojanperä Aune .... 69—
Paavilainen Pentti ... (35—) 59—
Palosaari Reino ...... (62—) 67—
Pietiläinen Jenny .... 70—
Pöllänen Aarre .... 59—
Pöllänen Eino .... 63—
Rantanen Lauri ...... (36—) 66—
Rastas Aarne .... 66—
Rauta Viljo .... (31—) 36—
Routasalo Erkki .... 51—
Ruuskanen Kirsti .... 66—
Saajamo Helga .... 60—
Saarenkari Aino .... 69—
Saarento Heimo .... 62—
Saarinen Niilo .... 70—

Saarinen Viljo .... 66—
Salmela Jali .... 53—
Salmelainen Hilda .... 61—
Sarvala Onni .... 51—
Seppälä Sauli .... 69—
Sievänen Eva .... 70—
Soukola Antti .... 63—
Sulonen Adele .... 60—
Syrjänen Onni .... 70—
Tammi Aune .... 69—
Tamminen Teuvo .... 65—
Teräväinen Raimo .... 67—
Tuohimaa Eero .... 67—
Uppala A. Aijal .... 31—
Ventelä Tyyne .... 70—
Westman Iivari .... 53—
Viitasalo Kerttu .... 68—
Virkki Vieno .... 51—
Virtanen Vilho .... 46—
Vuorinen Eino .... 51—
Vuoksenmaa Anja .... 65—
Vuoksenmaa Linda .... 69—
Vähä-Sipilä Yrjö .... 51—
Yli-Risku Jorma .... 63—

Ryhmäpuutarhapalstalla

Tällaista lähes sadalta palstalta kuulet,
se jaloa viihdettä on — oikein luulet.

Olet saapunut ryhmäpuutarha-alueen portille. Avaat avaimellasi portin tutun riippulukon, jonka taas sisäpuolelle tultuasi suljet entiselleen. Olet saapunut omaan valtakuntaasi. Sinulla on siellä oma pysyvä osasi. Jos sinä elät palstallasi, elää palsta taas monen monine tuotteineen sinulle.

Olet vasta portin luona ja kuitenkin sinut valtaa merkillinen viihtyisyyden tunne. Lähdet astumaan leveätä käytävää, jota reunustavat floxirivit. Alkukesästä ne esittäytyvät tuoreina lehtineen — alakasvullisuutena heti kevätkesällä kukkivat vienot helmihyasintit. Näet ympärilläsi toisten viljelemiä palstoja. Poikkeat omalle polullesi, joka kulkee pitkin ojanpiennarta.

Olet saapunut omalle palstallesi. Jos yhdistämme viljelijäin harrastukset, me näemme puutarhakasvien lajirikkauden — niin suuren, että sitä hämmästelemme. Näemme muutamia omenapuita, kun vain harvat lajikkeet tuulisella kasvupaikalla viihtyvät. Erilaatuiset marjapensaat palstan pohjoisilla reunoilla kukkivat aikaisin ja tuottavat kypsät marjansa syyspuolella. Näet joka taholla keskikesän valiotuotteen —

puutarhamansikan rivit. Miltei kuukauden verran saa kotisi iloita näistä marjoista.

Oma hallitseva osansa on varhaisperunalla ja talvikäyttöiselläkin. Samoin tapaat koko kotitalouden tarvitsemat vihannekset parsakaalista ja muista erilaisista kaalilaaduista ja herneistä porkkanoihin ja sipuleihin saakka. Ruohosipuliturvekin odottaa leikkaajaansa.

Kaikilla palstoilla on omaleimainen kukkaloistonsa — vuohenjuuren keltatähdistä erimuotoisiin narsisseihin ja tulppaaneihin saakka. Pionit ja daaliat hallitsevat omat alansa suurilla kukillaan. Erilaiset kaksivuotiset ja muut monivuotiset kukat nousevat vuorollaan. Kasvupaikkaansa lahjomattomasti arvostelevat ruusutkin kuuluvat palstan kukkakuvioon. Monilaatuiset asterit ja ylevät loistokkaat gladiolit tarjoavat koko loppukesän ajan syyspakkasiin saakka pysyvän, elävän kukkakauneuden myös kodin seinien sisäpuolella.

Syksyn koittaessa ja jatkuessa on voitu ihmetellä erilaisten kesien tulosta — aina on saatu korjata kaiken työvaihtelun ohella — runsas sato.

Tehdään tutut syystyöt. Sadonkorjuusta sekavoitunut palsta kätkee pian kaiken sen kirjavuuden puhtaan mullan alle ja sinne käännetyt kompostirikasteet sekä lahoamista edustavat höysteet tietävät uuden voiman varaamista seuraavaa kasvukautta varten.

Kaiken muun lakastuessa on lumituiskujakin uhmaava syksyn vaaleanpunainen colchicum-impilija nostanut kylmän maan povesta paljaat sirot kukkavartensa kuin elämän ja toivon tervehdykseksi palstan kääntäjälle.

Kaikki on valmista talvea varten. Talletat työkalusi omaan varastolaatikkoosi tai yhteiseen Keskusmajan osastoon. Katsahdat vielä taaksesi. Sanot mielessäsi hyvästit palstallesi talven ajaksi ja vaistomaisesti jäät odottamaan kohta taas tulevaa kevättä ja sitä seuraavaa kesää.

Luojan luonto.
Ihmisen uurastus.
Ylhäältä suotu siunaus.
Palstan anti.

* * *

Hämeenlinna, kun sun ryhmäpalstas
kesäin loistehessa näin
Kaurialassa, Punaportillakin
— tuo ei mene mielestäin!

Hämeenlinnan ryhmäpuutarha r.y:n 40-vuotisjuhla

Raatihuoneen juhlasalissa 23.4.1972

Uudistettu juhlasali oli kaupunginpuutarhan viherkasveilla ja ruusuilla kaunistettu. Nykyisiä ja entisiä viljelijöitä perhejäsenineen sekä yhdistyksen toimintaan osallistuneita kutsuvieraita oli runsain joukoin saapunut tähän juhlaan.

Kansanlauluja laulettiin yhteisesti. Laulu Veljien moninkertainen kvartetti lauloi — mm. P. J. Hannikaisen / Eero Eerolan Puutarhalaulun.

Tervehdyssanat lausui varapuheenjohtaja Viljo Rauta.

Puheenjohtaja A. A. Uppala kertoi yhdistyksen synnystä ja toiminnasta. Ryhmäpuutarhan tarkoituksena on ollut tarjota oman kotipuutarhan mahdollisuutta sellaista vailla oleville kaupunkilaisille. Siihen eivät sovi avopalstat. Monipuolinen puutarhaviljely edellyttää aidalla ja lukituin portein varustettua aluetta. Siirtolapuutarhat tarjoavat tällaista mahdollisuutta, mutta edellyttävät asumista palstalla. Ryhmäpuutarhassamme harjoitetaan pelkkää puutarhaviljelyä kaupunkikodeista käsin. Tällaisena turvattuna palstapuutarhatoimintana on H:linnan ryhmäpuutarha ollut maassamme tiettävästi ainoalaatuinen. Kun se on täysitehoisena toiminut 40 vuotta ja sen toiminta yhä jatkuu, todistaa se, että se on ollut tarpeellinen ja toimintamuodoissaan terve. Sen merkitys tällaisena on nykyisissä kaupunkiolosuhteissa huomattava.

Väliajalla tarjosi yhdistys kahvit juhlavieraille.

Lepaan Puutarhaoppilaitoksen lehtori Antero Pankakoski totesi juhlapuheessaan, miten ihmisten elämäntapa on muuttunut. Tuotteita saadaan kaupoista helposti kaikkiin tarpeisiin ja liikkumismahdollisuudet ovat hajoittaneet oman ajan käytön. Näin on harrastus omaan tuottavaan

toimintaan heikentynyt. Kuitenkin se on terveellisen elämäntavan perusedellytyksiä. Tässä suhteessa on myös ryhmäpuutarhatoiminnalla oma tärkeä tehtävänsä.

Lausuttiin tämän historiikin lopussa julkaistu runo »Oma puutarhapalsta».

Yhdistyksen puolesta ojennettiin sen ansioituneille naisjäsenille rouville Iida Rajala, Aune Rauta ja Anna Pyynönen kiitoskukkaset sekä ryhmäpuutarhan perustajalle ja puheenjohtajalle arvokas muistolahja.

Meille lausuttiin tervehdyksiä ja Puutarha-Aitta lahjoitti tarpeellisen puutarhatyövälineen.

Tämän aukeaman kuvat ovat toimittaja Kari Lähteenmäen.

Näkymä Raatihuoneen juhlasalista.
Etualalla Lepaan lehtoreita, kaupunginpuutarhuri Pekka Uotinen, hortonomi Jaakko Wegelius — kaikki rouvineen.

Yhdistyksen toiminnan »suurin yhteinen tekijä»
on alusta alkaen ollut puutarhaviljely ja kahvinjuonti.
Juhlan tauolla nautitaan tässä sitä toista puolta.

Kolmelle ryhmäpuutarhamme toiminnassa ansioituneelle
naisjäsenelle ojennettiin kiitoskukkaset.
Oikealta: Iida Rajala, Aune Rauta, Anna Pynnönen.

Oma puutarhapalsta

On sulaneet lumet ja järvien jäät
ja lintuset laulavat laulujaan.
Kas, rinteillä vuokkoja kevähän näät.
Näin kesä taas tekevi tuloaan.

Sinä silmäilet maata ja pintaa sen.
Se kuivuu ja valmistuu kuntoon nyt.
Saat pian taas kylvää siemenen —
on odotusaikasi päättynyt.

Oi, onnellinen, kun sä sellaisen
edes puutarhan pienoisen omistat.
Se iloa tuottavi mielehen —
näin elämäs uusit ja suoristat.

On työlläsi tälläkin vaivansa myös
ja esteenä toukat ja tuholaiset.
Mutt' ahkeruus kruunaapi sitkeän työs
ja korjata tuotteet saat monenlaiset.

Tuo palstasi pienikin kallis on,
sen äärehen riennät sä iloiten.
On aina se päämäärä verraton
kuin koti on rakas ja omainen.

Ken siihen on tottunut elämässään,
hän olis kuin orpo ja koditon
kuin kulkisi tietänsä yksinään,
jos rakasta palstaa hän vailla on.

Me sentähden vaalimme sitä nyt
aluettakin yhteistä edistäin,
se että ois' muillekin säilynyt
— tulevaisuutehen eteenpäin.